

॥ भीष्म उवाच ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा व्यासः परमधर्मवित् । तथेत्युवाच संहृष्टो वेदाभ्यासदृढव्रतः ।
 शुकेन सह पुत्रेण वेदाभ्यासमथाकरोत् । स्वरेणोच्चैः सशैत्येण लोकानांपूरयन्निव ।
 तयोरभ्यस्यतोरेव नानाधर्मप्रवादिनोः । वातोऽतिमात्रं प्रववौ समुद्रानिलवेजितः ।
 ततोऽनध्याय इति तं व्यासः पुत्रमवारयत् । शुको वारितमात्रस्तु कैतूहलसमन्वितः ।
 अपृच्छत् पितरं ब्रह्मन्कुतो वायुरभूदयं । आख्यातुमर्हति भवान् वायोः सर्वं विचेष्टितं । १२२८०
 शुक्रस्यैतद्वचः श्रुत्वा व्यासः परमविस्मितः । अनध्यायनिमित्तेऽस्मिन्निदं वचनमब्रवीत् ।
 दिव्यन्ते चक्षुस्तपन्नं स्वयं ते निर्मलं मनः । तमसा रजसा चापि त्यक्तः सत्त्वे व्यवस्थितः ।
 आदर्शं स्वामिव च्छायां पश्यस्थात्मानमात्मना । व्यस्थात्मानि स्वयं वेदान् बुद्ध्या समनुचिन्तय ।
 देवयानचरो विष्णोः पितृयानश्च तामसः । द्वावेतौ प्रेत्य पन्थानौ दिवश्चाधश्च गच्छतः ।
 पृथिव्यामन्तरीक्षे च यत्र संवान्ति वायवः । सप्तैते वायुमार्गा वै तान्निबोधानुपूर्वशः । १२२८१
 तत्र देवगणाः साध्या महाभूता महाबलाः । तेषामप्यभवत् पुत्रः समानो नाम दुर्जयः ।
 उदानस्तस्य पुत्रोऽभूद्भानस्तस्याभवत्सुतः । अपानश्च ततो ज्ञेयः प्राणश्चापि ततोऽपरः ।
 अनपत्याऽभवत् प्राणो दुर्द्धर्धः शत्रुतापनः । पृथक्कर्माणि तेषान्तु प्रवक्ष्यामि यथातथं ।
 प्राणिनां सर्वतो वायुश्चेष्टां वर्त्तयते पृथक् । प्राणनाचैव भूतानां प्राण इत्यभिधीयते ।
 प्रेरयत्यभ्रसंघातान् धूमजंश्चाश्रजंश्च यः । प्रथमः प्रथमे मार्गे प्रवहो नाम योऽनिलः । १२२८२
 अम्बरे स्नेहमभ्येत्य तडिद्भ्यश्चोत्तमद्युतिः । आवहो नाम संभाति द्वितीयश्चसनो नदन् ।
 उदयं ज्योतिषां शश्वत् सोमादोनां करोति यः । अन्तर्देहेषु चोदानं यं वदन्ति मनोविणः ।
 यश्चतुर्भ्यः समुद्रेभ्यो वायुर्धारयते जलं । उद्धृत्याददते चापि जीमूतेभ्योऽम्बरेऽनिलः ।
 योऽद्भिः संयोज्य जीमूतान् पर्जन्याय प्रयच्छति । उद्धहो नाम वंहिष्ठस्तृतीयः स सदागतिः ।
 समुद्यमाना वज्रधा येन नीताः पृथग् घनाः । र्ववेमाक्षतारम्भास्ते भवन्ति घनाघनाः । १२२८३
 संहता येन चाविद्धा भवन्ति नदतां नदाः । रक्षणेनार्थाय सम्भूता मेघत्वमुपयान्ति च ।
 योऽसौ वहति भूतानां विमानानि विहायसा । चतुर्थः संवहो नाम वायुः स गिरिर्मर्दनः ।
 येन वेगवता रुग्णा रुक्षेणारुजता नगान् । वायुना सहिता मेघास्ते भवन्ति बलाहकाः ।
 दारुणोत्पातसञ्चारो नभसस्तनयिन्नुमान् । पञ्चमः स महावेगो विवहो नाम मारुतः ।
 यस्मिन् पारिप्लवा दिव्या वहन्त्यापो विहायसा । पुण्यञ्चाकाशगङ्गायास्तोयं विष्टभ्य तिष्ठति । १२२८४
 दूरात्प्रतिहतो यस्मिन्नेकरश्मिर्दिवाकरः । योनिरंशुसहस्रस्य येन भाति वसुन्धरा ।
 यस्मादाप्यायते सोमः क्षीणः सम्पूर्णमण्डलः । षष्ठः परिवहो नाम स वायुर्जपताम्बरः ।
 सर्वप्राणमृतां प्राणान् योऽनुकाले निरस्यति । यस्य वर्त्मानुवर्त्तते मृत्युवैवस्वतावुभौ ।
 सम्यगन्वीक्षतां बुद्ध्या शान्तयाध्यात्मचिन्तकाः । ध्यानाभ्यासाभिरामाणां योऽमृतत्वाय कल्पते ।
 यं समासाद्य वेगेन दिशोऽन्तं प्रतिपेदिरे । दक्षस्य दशपुत्राणां सहस्राणि प्रजापते । १२२८५